

de Slimmerick

Jaargang 31 | nummer 4 | november 2013

SLIM

Herfst 2013 Festival

9 & 16 NOVEMBER @ XINIX

Akoestische & Elektrische Gitaren

Klassieke en Elektrische Instrumenten
Accessoires en Benodigdheden

Verkoop - Reparatie - Gitaarbouw

Ben Stoffers Guitar Customizing

Munnikenland 33, 4254 EA Sleeuwijk
Tel.: 06 47 51 60 12 & 0183 30 23 94
ben@benstoffers.nl www.benstoffers.nl

Studio 4205

- Opnamestudio • Drumlessen •
- Oefenruimtes • Workshops •

WWW.STUDIO-4205.COM

Haarweg 4 • 4205 ND Gorinchem
06-30707461 • info@studio-4205.com

*Follow your
dreams*

PIANO | HAMMOND | GUITAR

Live
Studio
Workshops
Les

06-22263750 | info@timouburg.com | www.timouburg.com

Herfst 2013 Festival

9 & 16 NOVEMBER @ XINIX

Beste Slimmericklezers,

De zomer zit er op en we kunnen wel zeggen dat het een goeie was. Niet alleen qua weer, maar ook qua muziek. Ik zal niet alle festivals noemen, die we hebben kunnen bezoeken, maar het moet gezegd worden: het Hippiefestival was geweldig, Fun for All in Sleeuwijk was ook weer een succes; een aanwinst voor de regio. We hebben in deze editie een stukje met mooie foto's van "die band net over de brug" die notabene op Sziget in Hongarije speelden, KinKobra!

Voor ons ligt de herfst, met een veelbelovend herfstfestival, dat in deze editie extra uitgelicht wordt. Slim in de Lift is ook weer begonnen, dus houd ze in de gaten, die eerste vrijdagen van de maand. 22 november is er een extreem-oudelullen-festival, waarover een paar stukjes in deze editie. Rosanne van Tilburg schrijft over een interview met de parel van de regio: singersongwriter Judy Blank. Hylke doet weer meerdere bijdragen, hij weet dat je een arme redacteur nooit in de steek moet laten. Enfin, dit is nog maar een greep uit de inhoud; lees, relax en geniet. En vergeet niet dat kopij altijd welkom is. Stuur het naar: slimmerick@slimweb.org en / of slimkopijvoorhenk@yahoo.com

Met vriendelijke groet,

Henk Scherff/ de redactie

Redactie:

Henk Scherff

Opmeuk: disGüst

Druk: OKZ Tilburg

Stichting SLIM

Doornseweg 2b

4255 GZ Nieuwendijk

0183-504265

info@slimweb.org

www.slimweb.org

Medewerkers:

Rosanne van Tilburg, Matthijs Snoek, Guus van Velthoven, Mariska Hoeke, Jol. Oldenburg, Dik Brienen, Bertan van der Veer, Hylke Tromp, Hans Ouwerkerk, Maarten Ran, Dik Boogerd, Lya van den Brand, Monique Smokers, Mariska Hoeke, Guy Funk

Colofon.

De Slimmerick is het blad van popcollectief SLIM (opgericht 14-12-1981). Verschijnt vier maal per jaar en wordt bekostigd uit donateurbijdragen en advertenties. Alle donateurs en adverteerders krijgen het toegestuurd. Wil jij ook adverteren of donateur worden? Check onze site.

Jaargang 31 // nummer 4 oktober 2013

In dit nummer:

- 3 REDACTIONEEL
- 4 INTERVIEW JUDY BLANK
- 6 VERSLAG FUN FOR ALL

8 9 NOVEMBER SLIM HERFSTFESTIVAL AVOND 1

- 20.00 - DEATH NOISE
- 20.30 - INFESTIS
- 21.00 - DICKIE IN ROSSO
- 21.30 - JHNNYMN
- 22.00 - STONES&BONES

13 16 NOVEMBER SLIM HERFSTFESTIVAL AVOND 2

- 20.00 - BLEEDING TEARS
- 20.30 - RITAL'N HEAD
- 21.00 - MAYDAY13
- 21.30 - DOYLE751

- 17 BACKLINE
- 18 KINKOBRA OP SZIGET
- 19 OOG
- 20 ONZINNIGE GITAARPRAAT
- 21 CEES IN MEMORIAM
- 22 VERSLAG TOUR NO MORE JACK
- 25 YODILADIHEE
- 26 INDEHERFSTVANJELEVEN-FEST

Regionaal talent op weg om nationaal talent te worden

Judy Blank (18), bekend van het populaire Tv-programma 'De Beste Singer Songwriter van Nederland', heeft het er maar druk mee. Met gemiddeld drie optredens per week vindt ze het lastig om vol te houden. Judy, de trots van Aalst en omstreken, is momenteel bezig met toeren en volgt ook nog de opleiding tot muziekdocente. Ondanks de drukte geniet ze er intens van. Een manager nemen om alles te regelen ziet ze niet zitten. "Ik wil van mezelf blijven," aldus Judy. DOOR ROSANNE VAN TILBURG

Ook zonder manager heeft het rocksterrenleven zijn intrede gedaan in Judy's wereld. Al moet ze daar niet zo veel van hebben. "Voor sommigen van mijn medekandidaten is hun artiestenleven veranderd in seks, drugs en rock&roll, maar voor mij niet. Ik vind het al rock&roll genoeg dat ik 's nachts laat thuis ben en 's ochtends weer vroeg op moet. Al ben ik wel vaak rocksterachtig te laat," grapt ze.

Toch maakt Judy vreemde dingen mee. "Zo kregen een paar meiden van De Beste Singer Songwriter foto's van piemels opgestuurd! Ik gelukkig niet, daar zit ik echt niet op te wachten." Naast rare ervaringen met fans zijn er ook leuke. "Er is een meisje dat een keer twitterde dat ze het geweldig zou vinden om een kopje thee met mij te drinken, toen heb ik haar uitgenodigd voor de volgende dag. Ze zat daar heel lief en enorm zenuwachtig met haar kopje in haar hand. Het is heel gezellig geworden!"

Toen Judy 5 jaar geleden begon met spelen op haar, naar eigen zeggen, 'knettervalse' piano had ze niet gedacht dat haar leven er zo zou gaan uitzien. "Ik begon met spelen omdat ik me aangetrokken voelde tot de piano. Vervolgens heb ik les genomen en daar kwam ik er achter dat ik eigenlijk ook best goed kan zingen!

Door de jaren heen en dankzij de wedstrijd ben ik gegroeid in de muziek maar ook als persoon. Ik durf toe te geven dat dit is wat ik goed kan en ik heb beter met kritiek leren omgaan, ook wanneer ik die totaal onterecht vind."

Nu treedt Judy zo vaak op als ze kan en schrijft ze ook haar eigen nummers. 'Foolish Child' is voor haar het mooiste nummer dat ze ooit heeft geschreven.

Het nummer gaat over haar grote liefde en ze heeft het lied ten gehore gebracht in de finale van De Beste Singer Song-writer. "Ik vond het niet eng om zoveel van mezelf te laten zien op TV, daarvoor was het een te oprechte, eerlijke liefdesbetuiging."

De jonge muzikant is dol op haar vriend, maar ook op films kijken. Haar inspiratie haalt ze bij andere singer-songwriters zoals Sara Breilles en Regina Spektor.

Een muzikant waar ze daarentegen maar weinig mee heeft is Kane. "Al komt dat meer door de uitstraling van zanger Dinand Woesthoff, alsof hij geen plezier beleeft aan zijn optredens. Iets wat ik zelf nauwelijks kan voorstellen. Ik vind het altijd geweldig om op het podium te staan," zegt Judy.

Deze zomer kwam de muzikale carrière van Judy in de lift door haar deelname aan het tv-programma de Beste Singer Songwriter. Ze eindigde als een van de finalisten en na de tour met haar kandidaten gaat ze vanaf oktober met artiest Nielson door het land toeren. Op 12 oktober was Judy Blank in Xinix met de Xinix Recordings.

**make
your own
music!**

To the point en de muziek die jij wilt!

Kijk voor meer informatie op de website: www.musicsscool.nl

Bel of mail voor een gratis proefles: T: 06 2427 7803 E: nieuwendijk@musicsscool.nl

Na 3 eerdere succesvolle edities was op 7 september Fun For All 4 een logisch vervolg. Begin 2013 was al begonnen met de voorbereidingen. Dit lijkt vroeg, maar achteraf gezien hard nodig. Het was namelijk nog vrij onzeker of Trema-jongerenwerker Rob van Es genoeg uren in dit festival mocht gaan steken. Na wat heen- en weer gesprekken tussen wethouder Van de Ven en de WMO adviesraad kreeg Rob groen licht. Hij is een hele belangrijke schakel om de jongeren vanuit Het Honk aan te sturen in de voorbereiding en op de dag zelf. Hierbij geholpen door enthousiaste ouders met wat handige connecties. DOOR MO SMOKERS (AND FRIENDS)

Fun For All, een niet meer

Sponsors

Eerste taak die ons te doen stond was dukaten verzamelen. Bellen, mailen, bezoeken brengen bij bedrijven die FFA een warm hart toedragen. Er was zelfs de luxe dat sommige sponsors zelf een bedrag aanboden. In no-time was er een prachtig bedrag vergaard waarna het brainstormen kon beginnen.

Wat kon er meer, beter, anders, leuker dan voorgaande edities. Ideeën genoeg, de eerste offertes werden aangevraagd. Ook de eerste gratis te gebruiken spullen werden aangeboden, bijvoorbeeld de truck wat als podium gaat dienen. Ook Slim heeft één en ander for free uitgeleend, we werden er blij van!

Na een aantal maanden met diverse vergaderingen, kon het totaalprogramma worden gemaakt, begroting was sluitend, bands geregeld. Posters en flyers werden ontworpen en verspreid. Kinderen op de basisschool gingen vlaggetjes maken waarmee het park versierd zou worden. De jongeren in het Honk konden alle borden gaan zagen en schilderen die bij verschillende activiteiten geplaatst gingen worden. De laatste week voor De Dag kwam de spanning er goed in, 'n lekker weertje is toch wel nodig.....

Goed gevuld

Het programma begon om 12.00 uur maar om 8.00 uur was iedereen al in het park om te sjouwen, bouwen, timmeren. Podium werd opgebouwd, geluid getest, verlichting opgehangen, vlaggetjes door de bomen geregen. Het liep als een malle. De jongeren waren in groepen verdeeld en rouleerden bij de diverse

activiteiten. Het park was heel snel gevuld met grote groepen kids die zich konden laten schmincken.

De raarste kapsels werden er gemaakt. Bij de scoutinghoek kon er geklommen worden en je kon zelf je brood bakken. Levend tafelfootbal is altijd een heel geliefd onderdeel bij de voetbaljeugd. Als je zin had om te koken kon je in de goed gevulde kookbus je eigen gerechtje klaarmaken. Voor de bikkels werd de buikschuifbaan opgezet voor een echte wedstrijd.

De muzikliefhebber kon vanaf 16.00 uur genieten van een gevarieerde line-up. Aftrap was voor het Sleeuwijkse raptrio Remo Beats, Francky en Biggie. Covers en een heus echt eigen nummer werden daarna gespeeld door De Roefband. Daarna mocht Corrie Brijnsbaert haar muziek delen met de groter groeiende groep luisteraars in het park.

Het zonnetje ging langzaam zakken, het bier vloeide rijkelijk, een mooi moment voor Edjahcation om reggae-vibes op te wekken. Indie-folk doet het goed op het moment, dus Stephen Wings & The Regulars waren prima op hun plek. Inmiddels was het donker geworden, een mooi moment voor Afslag 17 om de live set af te sluiten met een set covers. DJ Lennart draaide daarna de speakers lekker open voor een heerlijk dansbare afsluiting van een succesvolle editie van Fun For All.

Wij als organisatie durven gerust te zeggen: een feestelijk hoogtepunt in Sleeuwijk!

Inmiddels worden er alweer plannen gesmeed voor editie 5.

weg te denken festival!

DEATH NOISE

9 NOVEMBER - 1^e AVOND 20.00

1^e
AVOND
8 NOV

Hallo! Wij zijn Death Noise, een metal/rockband die bestaat uit 2 jongens en 2 meiden. Drummer Mads Vink uit Werkendam, gitarist Mark de Rade uit Rijswijk (NB), bassiste/tweede stem Yvette Ribbers uit Raamsdonksveer en gitariste/zangeres Bionda Honings uit Wijk en Aalburg. Allen 17-18 jaar. We zijn bij elkaar sinds mei 2011 en we spelen nu nog voornamelijk covers van Avenged Sevenfold, Metallica, Volbeat enz., maar zijn druk bezig met eigen werk.

Samen repeteren we iedere woensdag in de kelder van Xinux poppodium te Nieuwendijk. Hier hebben we ook ons eerste optreden gehad op het herfstfestival van 2011. Hierna kregen we de smaak te pakken en hebben we al diverse optredens gedaan voor SLIM in de LIFT een organisatie binnen Xinux, die jonge bandjes een kans geeft om podiumervaring op te doen. Ook mochten we spelen in Metalcafé Rage in Rijssen, Bakkerij In Concert te Geertruidenberg en jongerencentrum "De Klep" in Strijen, "De Schuur" in Genderen, waar we weer contacten kregen met mensen, die ons vroegen voor Kaffee Lambiek in Tilburg en laatst nog in JC de Poort in Den Bosch, tezamen met Radrod, Day Zero en de Engelse formatie Four Fighters.

Maar het gaafste tot nu toe was wel als eerste band op te mogen treden op de eerste editie van Metal up het Fèr festival te Raamsdonksveer, 13 oktober 2012. Ook hebben we al een dag in de studio gezeten om een demo'tje op te nemen.

Keep on Rocking!
Mads Mark Yvette Bionda

INFESTIS

9 NOVEMBER - 1e AVOND 20.30

Black/Death Attack- brought dominant symphony with bitter chant in late winter 2008. Spring showed the Vibe affected by Above and Below.. Infestis: 'Attack' preaches hatred against monotheistic religions and narrow-minded idiots in general. Debut 'Chronicles written in blood' was released in july 2009 and the mass Obeyed..

This summer, INFESTIS will attack you!

Full contact.

Full strenght.

Full lenght...

'Requiem for the Age of God..'

INFESTIS

DICKIE IN ROSSO

9 NOVEMBER - 1e AVOND 21.00

Deri & de Subtielloos? Dickie & The Real Ex Babes Miami? Jol's Droom ?

De Combiband! Er was eens.....een Herfstfestival in aantocht. Het bestuur en de SLIM programmering waren druk aan het vergaderen en aan het eind van de avond was er nog maar één groot, maar dan ook echt heel groot discussie punt : er is nog maar plaats voor 1 band en wie laten we optreden : Dickie en de Subtielloos of Deri & The Real Ex Babes Miami? Flessen vlogen door de lucht, er vielen harde woorden, Xinx trilde op zijn grondvesten en er dreigde een echte bestuurscrisis totdat voorzitter Jol van SLIM nu echt de leiding pakte en met haar vuist op tafel sloeg en zei:

“ik heb een droom: we maken een combiband van al mijn favoriete jongens!”.

De Combiband was vanaf dat moment onafwendbaar! Wat kun je verwachten van De Combiband? Alles, als het maar puur is. Dus én harde punk én harde rock én harde grappen én hard speelplezier. O ja, ook nog echte liedjes, maar dat is geheim. De Combiband is druk aan het oefenen voor het herfstfestival onder het motto “Dickie in Rosso”.

Wat Marco en Anouk en Nick en Simon kunnen, kan De Combiband ook. En beter.....nou ja, anders. Het zal wel dringen worden op het podium met 2 drummers, 3 gitaristen, 1 bassist en diverse gastmuzikanten. Er zullen nummers gespeeld worden van de oorspronkelijke bands Dickie en de Subtielloos (hardcore punk met een glimlach), Deri & The Real Ex Babes Miami (Punkrock met gevoel) en een paar covers voor de verhoging van de feestvreugde. Uit wie bestaat De Combiband (op alfabetische volgorde)

-Dik (Bas)

-Gert-Jan (Drums)

-Guus (Drums)

-Joeri (Gitaar)

-Serge (Gitaar)

-Sijmen (Gitaar)

De Combiband is te bereiken via facebook:

<https://www.facebook.com/dickieinrosso>

JHNNMN

9 NOVEMBER - 1° AVOND 21.30

De band JHNNMN (Johnnymen) is voortgekomen uit een soloproject van Johan van Drunen. Hij wilde zijn zelfgemaakte Nederlandstalige muziek en teksten, die hij in 2012 in zijn eigen "Studio de Hel" te Willemstad had opgenomen en als album in eigen beheer had uitgebracht onder de naam "Fort de Hel" wat meer handen en voeten geven, met als doel het werk aan de wereld te laten horen zoals het is bedoeld en bedacht, met gitaren en drums.

De band bestaat inmiddels één jaar. Afgelopen lente en zomer zijn een aantal leuke optredens afgewerkt, is er een nummer met de band opgenomen en een video gemaakt. Nu is het tijd voor een nieuw album. Er zijn een aantal goede nieuwe hits geschreven en gearrangeerd, nu meer vanuit het bandperspectief dan ten tijde van het "Fort de Hel"-project en de band is volop aan het oefenen om binnen afzienbare tijd te beginnen met de opnames. Speciaal voor dat doel is Studio de Hel onlangs vergroot, in zowel vloeroppervlak als wat betreft de opnamemogelijkheden.

JHNNMN treedt inmiddels met regelmaat op. In het afgelopen jaar hebben zij een aantal leuke optredens afgewerkt in en buiten de regio Zuidwest Brabant en Zuid Holland. Het doel is om de grenzen te verleggen. De vleugels moeten verder worden uitgeslagen. De rest van Nederland gaat op de hoogte worden gesteld van het bestaan van JHNNMN, en het publiek gaat er kennis mee maken. De ambitie van de band gaat zelfs verder dan de landsgrenzen, op dit moment worden de teksten van Johan vertaald in het Duits, en de band overweegt om (ook) een Duitstalige versie van het nieuwe album op te nemen.

De muziek laat zich omschrijven als Nederlandstalige rock. Soms ingetogen, soms agressief, de teksten soms lief, soms cynisch of humorvol. De onderwerpen in de tekst zijn zonder uitzondering uit het leven gegrepen, soms keihard en direct, soms wat abstracter. Edmond van As drumt, Willem Hochstenbach speelt op diverse gitaren, Johan van Drunen zingt en speelt gitaar en Mark Kwakernaak speelt basgitaar.

Voor meer info check: www.jhnnmn.nl

STONES & BONES

9 NOVEMBER - 1^e AVOND 22.00

Born and raised in the south of the Netherlands, Robert de Visser and Rens Ouburg play music together since 2005 as 'De Glurende Koeien'. In 2010 they decided to write new material together with guitar and drums instead of bass and drums as they do in their other band Sugarsweet. Stones & Bones did their first two gigs in 2012 opening for 'Kensington' and 'Join The Cavalry'. The name 'Stones & Bones' is inspired by an American store called 'Stones Bones and Wood, somewhere in the mountains of Colorado Springs. . In 2013 they started to play with a keytar player, Florian van Damme, and a tuba/trumpetist, Niels Kant. Inspired by artists as Blues Explosion, Left Lane Cruiser, Band of Skulls and Jimi Hendrix they produce a raw, dance-rock sound in a energetic and weird show full of surprises.

2^e
AVOND
16 NOV

BLEEDING TEARS

16 NOVEMBER - 2^e AVOND 20.00

De metalband Bleeding Tears is in het begin van 2008 ontstaan (toen nog zonder vocalist), met vanaf minuut 1 als doel: Eigen nummers schrijven, een eigen metalstijl creëren en er uiteindelijk mee het podium betreden. Maar pas begin 2011 werd de band compleet toen de huidige zangeres zich bij de band voegde. Sinds haar komst kon er dan al wel vrij snel een complete setlist worden gevormd, aangezien er in die tussentijd al volop werd gewerkt aan het schrijven van nummers. De stijl is een samenvoeging van diverse metal stijlen aangevuld met een eigen geluid. Zowel het oude als de moderne metal, en invloeden van onder meer Metallica, Iron Maiden, In Flames, Arch Enemy zijn herkenbaar in de muziek. Wat het vooral uniek maakt is dat de zang wordt ingevuld door een zangeres, die niet alleen over een krachtig, clean stemgeluid beschikt, maar ook grunts en screams in huis heeft. Na een jaar oefenen met de complete formatie werd in april 2012 dan ook uiteindelijk het podium bereikt. Dit beviel zo goed, zowel bij de band als bij het publiek, dat de zoektocht naar meer al gauw werd ingezet. Al met al, een veelzijdige eigen metalsound met een geweldige frontlady is waar Bleeding Tears voor staat.

Zang : Karin
Gitaar : Leen
Gitaar : Peter
Drums : Paul
Basgitaar : Arie

RITAL 'N HEAD

16 NOVEMBER - 2^e AVOND 20.30

... is een metal band uit Gorinchem waar je de invloeden hoort van bands als Hatebreed en Terror, mix deze sound met het geluid van bands als Volbeat en Texas Hippie Coalition en ontdek deze unieke stijl.

Door bandleiden zelf gebombardeerd tot Rock 'n Core. Een complete hersenspoeling.. de slag der neurotransmitters.. vol met adrenaline rondjagende bloedlichamen, DAT is wat je kunt verwachten als deze jongens losgaan op de met 170 bpm binnendingende beats van drummer Guido Fransen (ex Gore Cum) in combinatie met de snoeiharde hardcore riffs uit het cabinet van leadguitarist Angelo van Vlierden. Sinds januari heeft Dijon (ex Doyle751) de band versterkt met zijn zware bass riffs en is de band helemaal compleet. Op dit moment zit Rital 'n head vooral in de oefenruimte, en maakt nieuwe nummers. Om jullie vanaf oktober 2013 te gaan overspoelen met shows door heel Nederland (hou de website/facebook in de gaten).

Rital 'n Head bestaat uit:

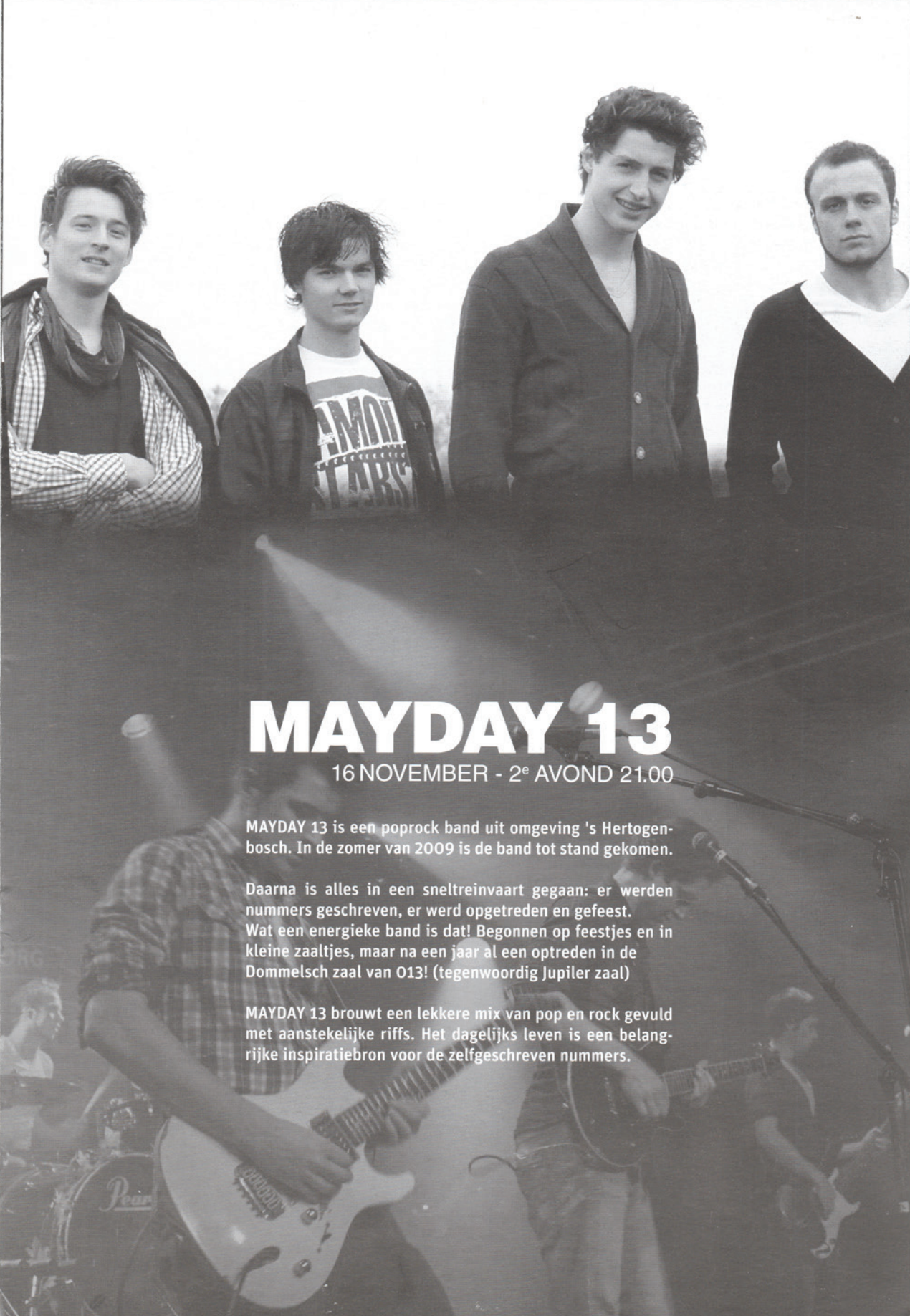
Lead Guitar : Angelo van Vlierden

Bass : Dijon Bogers

Drums : Guido Fransen

MAYDAY 13

16 NOVEMBER - 2^e AVOND 21.00

MAYDAY 13 is een poprock band uit omgeving 's Hertogenbosch. In de zomer van 2009 is de band tot stand gekomen.

Daarna is alles in een sneltreinvaart gegaan: er werden nummers geschreven, er werd opgetreden en gefeest. Wat een energieke band is dat! Begonnen op feestjes en in kleine zaaltjes, maar na een jaar al een optreden in de Dommelsch zaal van O13! (tegenwoordig Jupiler zaal)

MAYDAY 13 brouwt een lekkere mix van pop en rock gevuld met aanstekelijke riffs. Het dagelijks leven is een belangrijke inspiratiebron voor de zelfgeschreven nummers.

DOYLE751

16 NOVEMBER - 2^e AVOND 21.30

Doyle751: In 2007 richtten Dijon Bogers (bas), Joeke Knijft (zang/gitaar) en Frank Randau (drums) Doyle751 op. Allen hebben een liefde voor heavy rockmuziek en een verleden in bandjesland.

De muziek en de sfeer welke Doyle751 voortbrengt is luid, donker, gevoelig, dynamisch en agressief maar altijd gericht op de positieve kant van het leven. De soulsurviving van Doyle751 beschrijft een wereld waarin het kwaad een grote rol speelt en veelal voortkomt uit mensen. Dit is een rauwe band met een rafelige diepzinnigheid die een glimlach om de mondhoeken creëert en aanzet tot meedoen en voelen. In bovenstaande bezetting neemt Doyle 751 de cd Transistoria op in 2009.

In 2012 verlaat Dijon Doyle751 en word vervangen door Gerrit vd Berg. Doyle751 gaat in 2013 samenwerken met Staal Metal Management en zal na de zomer van 2013 met een frisse start regelmatig optreden in de nieuwe bezetting met een nieuwe demo.

Doyle751 is:

Joeke Knijft-Zang/gitaar

Frank Randau-Drums

Gerrit van den Berg-Bas

Audiopionier Ray Dolby overleden

NU.nl 12.9.2013
Audiopionier Ray Dolby is donderdag op 80-jarige leeftijd overleden in zijn huis in San Francisco. Dat maakte zijn bedrijf Dolby Laboratories bekend.

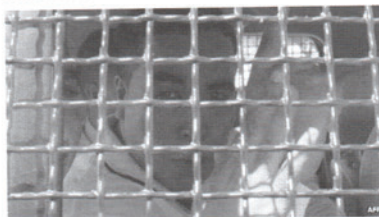
Foto: Bloomberg

Ray Dolby verwierf tijdens zijn leven wereldfaam door zijn innovaties op het gebied van geluidssystemen, waarmee hij ruis wist terug te dringen.

Dolby is bij veel consumenten vooral bekend door de naar hem vernoemde audiosystemen, zoals Dolby Surround. "Hoewel hij in zijn hart een technicus was, waren de prestaties van mijn vader een product van zijn liefde voor muziek en kunst", liet de zoon van Dolby weten.

Tunisian rapper Klay BBJ jailed for six months

BBC News 26 9 13

His supporters chanted "Free Klay BBJ" as the rapper was put in a police van.

Tunisian rapper Ahmed Ben Ahmed, known as Klay BBJ, has been sentenced to six months in jail for insulting the authorities in his songs.

He lost his appeal after he and fellow rapper Weid El 15 were found guilty last month of insulting the police at a concert in the resort of Hammamet.

They two had been sentenced in absentia in August to 21 months in prison.

Weid El 15, who has been in trouble before for his song The Police Are Dogs, did not appeal and is on the run.

Laenen
Music & Electronics

Specialisten in muziekinstrumenten, licht en geluid.

www.laenenmusic.nl

Keiweg 116, 4902 PE Oosterhout
Tel: 0162 - 428692

Wij speelden op..

Sziget

6 augustus 2013

Über Rock op ÜberVET SZiget 2013!!!

WAS VET, HEEEEEL VET!!

6 augustus 2013 was voor KinKobra de KickStart van een nieuw avontuur! Internationaal festivalletje? FESTIVAL zul je bedoelen! Met ruim 400.000 bezoekers Europa's grootste muziek Festival. 37 graden, bier, gitaargeweld en een kolkende massa aan publiek. Dat was het uitzicht van KinKobra die dinsdag 6 augustus.

Dat het en succes werd voor KinKobra was al duidelijk bij de soundcheck, want onder luid gejuich verliet de band voor heel even de stage, om daarna terug te komen en waar te maken wat zij zelf altijd beweren: Het podium slopen op een muzikale manier natuurlijk :)

Enorm verbaasd:

Veel van de KinKobra tracks werden meegezongen vooral de refreintjes en dan denk je toch wel zo van : " waar hebben die mensen dat vandaan?? :) " Kippenvel dus!

Na een uur lang durende show waarbij het applaus nog 5 min door galmde was het tijd om even bij te komen en ons daarna vol in de interviews te storten, foto's maken met nieuwe en oude fans en uiteindelijk bij Wijnand Speelman van 3FM op de koffie te gaan, die een interview afnam, dat die zondag op radio 96.8FM te beluisteren was.

Leuk om te checken op YouTube:

- KinKobra - I'LL Die + Shallow E @ SZiget 2013
- KinKobra SZIGET 2013 AfterMovie

DOOR: GUY FUNK

FOTO'S: BART VAN DER PUTTEN

Oog

Lit de Oude Doos, een goed gesprek: “Nee... nu genoeg over mij gepraat. Laten we het over jou hebben. Wat vind jij van mijn nieuwe haar?”

Bovenstaande korte sketch verzonnen ooit de heren van Het Simplisties Verbond. Leuk, en om te lachen, en dat deed ik dan ook. Heel lang, want bovenhavige grap zit toch al zo'n jaar of dertig in mijn hoofd. Op feestjes mag ik hem graag toepassen (want ja, ook ik kom onevenredig veel en vaak leden van het Christendemocratisch Appèl tegen, ze zijn echt o-ver-al; verjaardagsbezoek kent dus nadelen, maar gratis drank –feitelijk gefinancierd door jouw G&G-Geschenkbon- vergoedt veel ongemak) om zinloos gelul te eindigen en na verloop van tijd is daar dat moment om –al dan niet gewenst- met veel kabaal het Lied-Op-De-Jarige-Of-Anderzijds-Feestvarkizerende-Hoofdrolspeler aan te heffen, en op dat moment komt de toevallig aanwezige gitaargast-met-rijmvermogen heel goed van pas.

Als jou een truc als hierboven beschreven (lulgesprek met een CDA'er, drankgebruik en lied(er)lijk gedrag) een paar keer lukt en niet al te veel mensen of instanties protesteren, dan bèn je 't: troubadour/singer-songwriter/entretaineur. Raar woord, dat –zelfverzonnen- laatste, maar klinkt chiquer dan 'entertainer', want dat associeert de laatste tijd te veel, te vaak met lokale zangers met voorgeprogrammeerde midi-installatie (boem boem, vette bas vette bas, kutstrings en gore toetergeluiden) en een cd-presentatie van de nieuwe plaat “Gewoon Henk”, “Gewoon Ingrid”, “Gewoon Ab(dullah?)” “Gewoon André”, of welke andere pretzanger die dorpshuizen en feestpartijen op z'n kop weet te zetten. Gewoon, omdat het kan!

De grote vraag is hoe ik er toe kwam om me het mooie vak van troubadinges toe te eigenen. Voor mezelf ook, want het is te gemakkelijk om te zeggen 'op een morgen werd ik wakker en toen was ik het!' Halleloeja, me hoela dus. Volgens mij heeft meer van doen met een redelijke aversie jegens repetities, het daaraan voorafgaand geneuzel met anderen om dat op een bepaald moment en plaats af te spreken, de daaropvolgende avond vol herrie, gerommel en in verhouding veel te karig drankgelag en, niet in de laatste plaats het gesjouw met apparatuur waar je niets van snapt, het aan- en afsluiten van diezelfde apparatuur, inclusief het ontbreken van adequaat snapvermogen. Mocht het dan na al deze strubbelingen tot een optreden komen (na heel veel heen- en weergebel met zaaleigenaren, bandleden over data, gages, vervoersmogelijkheden, mee te nemen apparatuur, contracten en weet ik veel wat nog meer) dan was er meteen een logistiek probleem, want alles hierboven beschreven moest dan in een bus of een aantal voertuigen geprakt en van A naar B verplaatst, en later van B gedeeltelijk naar A, maar ook naar A', A'', C en nog heel veel andere plaatsen. Mijn oplossing voor dit gedoe was simpel en doeltreffend. Bertan, 'one man band', repeteert zonder afspraken, gebruikt minimaal apparatuur, gooit gitaar- en gadgetkoffer achter in de auto en regelt met eigenaar van achterzaaltje ter plaatse budget en consumptiebonnen.

De tijd heelt alle wonden en nadat op zo'n verjaardagsfeestje Het Lied gezongen is, mijmert het heel fijn met aangeschoten vrienden om de Goeie Ouwe Tijd op te hemelen. Niks ouwe koeien of verdrongen kalveren en zo kon het gebeuren dat op het laatste SLIM Be Creative opeens het idee ontstond om nog maar eens een keer die goeie ouwe bandjes uit de mottenballen te halen. Goed idee en wat gebeurt er? Precies hetzelfde als toen, maar nu met email, whatsapps, sms'jes proberen iedereen op een moment op een plaats zien te krijgen. Maar goed: we mogen met Cut Harry meedoen met het 'In de herfst van je levenfestival' en van deze plaats roep ik iedereen die het aangaat op of er iemand tijd heeft om te oefenen, ergens, op een bepaald moment, vóór 22 november. Alsjeblieft??!!

Trouwens; op een dag werd ik wakker en toen was ik wel The Singing Bertander. Das dann wieder wohl, ja!!

Hm: raar stukje, maar ik –soloschrijver- had opeens veel zin in leestekens...

veer

Onzinnige gitaarpraat (deel 2)

Voor deel 1, zie de vorige Slimmerick. Welkom bij deel 2 zoals dat heet.

Eerst even over de gitaarbattle. Natuurlijk was ik zeer benieuwd naar de uitslag en op de dag van het nieuws, nam ik plaats naast de radio. Live in de uitzending zouden de finalisten bekend worden gemaakt. Lekker een rokertje erbij en luisteren. Na 2 uur radio werd duidelijk dat de snoekhond helaas niet bij de uitverkoren acht zat. Jammer hoor. Ik had graag die gitaar gewild, maar goed.

Tijd voor een echt gitaarbattle dachten wij zo.

Na enig overleg werd besloten dat op het Duveltjes Rockfestival, tussen de bands door, de gorcumse gitaarbattle zou gaan plaatsvinden. Het klinkt misschien gek, maar op alleen een Marshall amp (zonder backingtracks) hebben we gedurende de dag allerlei gitaristen voorbij zien komen. Veel bekende uit de Slim, maar ook onbekende verassingen. Helaas ging de snoek kansloos ten onder maar behaalde ik wel de derde plaats, die goed was voor een fles black label!!! Goed geregeld dacht ik zo. Ik vond zelf dat we een veel leukere gitaarwedstrijd hebben georganiseerd dat die gasten van radio twee. Bij ons

werd je simpelweg bestookt met metalsolo's en verder gitaargeweld. Sowieso was Duveltjes Rock weer een prima feestje. Lekker weer, goeie bands, gezellige mensen en goeie wiet.

Effe denken, nog meer onzin haha.

Over de gitaar bij voorkeur. Na lang nadenken ben ik tot de conclusie gekomen dat gitaarspelen eigenlijk simpeler is dan het lijkt. Je heb namelijk een hoop vakjes op de hals waar je een hoop mee kan. Om het allemaal wat makkelijker te maken heb ik een tip voor het gitaarvolk. Verdeel de vakjes in twee soorten te noemen: de goeie en de verkeerde.

Op deze manier hoef je te allen tijde maar een keuze te maken uit twee vakjes in plaats van 132 of weet ik veel hoe veel. In elk geval maakt dit het spelen een stuk makkelijker en hoef je minder na te denken. En erg handig als je gaat jammen.

Tot de volgende keer.
Veel plezier met spelen!!
Rock & fucking Roll

DOOR W.F.M. SNOEK

*
Open Jam
SESSIONS
2013 / 2014

zon	din			
8/9	24/9	13/10	22/10	
26/11	8/12	12/1	28/1	
9/2	25/2	9/3	25/3	13/4
22/4	11/5	27/5	8/6	24/6

zondagen van 16.00-20.00 uur

dinsdagen van 20.00-23.00 uur

(BAR GEOPEND)

Gratis!
Toegang / Deelname

Slim @ XiniX
SLIMWEB.ORG

Het volgende stukje was door verwarring van email-adressen te laat voor de vorige Slimmerick, waarvoor excuses van de redactie

30 juli 2013

In memoriam Cees van den Heuvel

door Hylke Tromp

Op 4 mei overleed Cees van den Heuvel, muzikant, op 58-jarige leeftijd.

Toen ik hier in de streek kwam wonen, in april 1980, waren er 4 personen die een hotspot voor muzikanten hadden / waren. Thijs Vos in Wijk en Aalburg, Piet Kant in Hardinxveld, Wijnand van Straten in Woerkum, en Cees van de Heuvel in Werkendam. Allemaal werden ze donateur toen SLIM aanving. Allevier hadden ze in die tijd een zelfgebouwde studio aan of in huis en heel frequent kwamen er mensen samen om te musiceren, te jammen, gitaar of keyboards te leren bespelen en wat er verder allemaal bij kwam kijken. Velen hebben er hun eerste gitaar aangeraakt of hun eerste zelfgespaarde gitaar er leren bespelen. Velen hebben er jaren gejamd.

Al vroeg begon Cees met een door zijn vader gebouwd geluiddicht hok. Buiten, aan een boom, zat een stok met een rood knipperlicht. Als dat knipperde, dan mocht je niet binnenkomen want dan was Cees heftig aan het freaken op zijn gitaar en dat wilde hij ook wel eens alleen doen. En spelen kon-ie, hij was zeer virtuoos.

Ik herinner me The Jack: Cees op gitaar, Henk Verhoeven op drums en Marco Bruggeman op basgitaar. In september 1980 of 1981 gaf ik een feest in mijn boomgaard en daar speelde The Jack. Iemand had me verteld dat we echt wel een PA nodig hadden. Enfin, de klachten kwamen zelfs uit Gorcum en op de brug kon je al horen waar het feest was. Om kwart voor 10 kwamen de cops ons al lastigvallen, ze kwamen nog twee maal terug en toen moesten we wel stoppen; de boete van 25 gulden heeft nog jaren als trofee in de wc gehangen. Ik heb ooit een drumcomputer van hem overgenomen, een Roland TR-606, nu een vintage ding ("programmable analog synthesis drum machine"); Dik van SLIM gebruikt 'm nog af en toe. Cees was de eerste die de studio in SLIM's nieuwe gebouw De Tol begon te exploiteren. Eigenlijk was De Tol de vijfde hotspot, met na verloop van tijd Dik Brienen als vijfde 'hotspotter'.

De andere kant van Cees was zijn verslaving aan echt verkeerde spullen; zijn lijf heeft daar zwaar onder moeten lijden en uiteindelijk heeft hij die strijd moeten opgeven. Dubbel hard geleefd.

Maar wat een muzikant, en wat heeft hij veel muziek doorgegeven.

Peace, Cees!

No More Jack naar Engeland

1 augustus 2013 vertrok No More Jack naar Engeland om daar een week lang optredens te geven, ervaring op te doen en vooral veel lol te hebben. Dit is het verslag van dit grootse avontuur van dag tot dag.

Dag 1

Donderdagochtend om half negen vertrok No More Jack naar Dunkerque, om daar met de ferry naar Dover te varen. Eenmaal aangekomen bij 'The White Cliffs Of Dover', vertrokken de machtige witte bus en de Getz naar Atherstone. Maar dat deden beide bolides wel via een andere route. Want daar waar de een langs Oxford reed, ging de andere door Oost-London.

Uiteindelijk op de camping aangekomen, deed het viertal na een borrel de oogjes dicht en de snaveltjes toe. En in de tenten werd fijn gedroomd over het eerste optreden van de tour, wat de volgende dag zal volgen.

Dag 2

De eerste helft van de dag bestond voornamelijk uit relaxen, frisbeeën, eitjes bakken en douchen. Na alles weer ingepakt te hebben, vertrok het vurige viertal naar de eerste gig: Vic's Biker Pub in Coalville. Daar werd duidelijk dat 'you can camp here' zich vertaald naar 'je mag op de parkeerplaats slapen'. Na de soundcheck scheurden de jongens met de Getz door de McDrive, om met de Happy Meals nauwelijks achter de kiezende rode strotdas om te knopen en naar het podium te rennen.

Na een geslaagde gig, begon het parkeerplaats avontuur. Toen het kleinere tentje opgezet was en het grootste gedeelte van de spullen uit de bus in de Getz gepropt was, moesten de luchtbedden opgepompt worden. Toen kwam probleem één om de hoek zetten. Bij het oppompen van de matjes, met een elektrische pomp aangesloten op de 9V stekker in de bus, brandden de kabels door. Daar ging de navigatie! Het tweede probleem sloot zich naadloos aan. Toen

alle spullen uit de bus buiten de bus stonden, kwam het opeens met bakken uit de hemel. Alsof het niet genoeg was, hadden we een comfort probleem. Tim en Thomas sliepen in een te kleine tent, Pieter-Bas en Joey lagen lekker knus in de bus. Maar toch viel 't zootje ongeregeld als een blok in slaap.

Dag 3

Wakker worden op een parkeerplaats blijkt zo zijn charme te hebben. Na alles ingepakt te hebben, vertrokken de Nederlandse nomaden naar de aan London liggende Treetops camping. Toen de tent eenmaal stond, begon de logische reis door het onlogische hart van London. De tocht langs de London Eye en MI6 bracht ons bij the Cavendish Arms. De pub is opgericht in een wijk die in de jaren '80 bestempeld werd als de meest criminele van London. Maar in 2013 is de sfeer precies het tegenovergestelde: de mensen zijn openhartig, de infrastructuur is vernieuwd en de nep KFC verkoopt döner.

Na de voedzaamste maaltijd, gesprekken met Londenaren en het spotten van een vos, begon de eerste band te spelen. Niet lang daarna de tweede, waarna het No More Jack's beurt was om los te gaan. Het geslaagde optreden van de Oosterhouters werd opgevolgd door de zeer hard rockende Zaandammers van Stone Mantis. Verwacht nog maar meer van deze mannen in de omgeving van Breda! Weer terug op de camping sloot NMJ de dag af met een fust Desperados.

Dag 4

Op deze dag werden er tenten ingepakt, bandleden gewassen en auto's ingeladen. Vervolgens begonnen

de vier heren aan de drie uur durende rit richting Bolton. Na een opsplitsing tussen Tim + Joey en Pieter-Bas + Thomas, kwamen de laatste twee er achter wat de definitie van 'hel op aarde' is. Het begon met het opzetten van een tent in weer en wind zo extreem, dat de haringen uit de grond werden getrokken. Na een worsteling van anderhalf uur, kon het onbevreesde duo eindelijk richting de andere helft van de band gaan. Maar uiteraard ging dat niet van z'n leien dakje. De TomTom besloot de Getz namelijk over de smalste, steilste, donkerste en hobbeligste weggetjes van Engeland te sturen. Vele van die wegen bleken na meerdere kilometers ook nog eens dood te lopen.

Ondertussen waren Tim en Joey al een tijdje in de Hennigans. Maar ook zij waren daar niet zonder slag of stoot gekomen: ook hun navigatie besloot ze door de meest smalle achteraf steegjes te sturen. Het optreden ging in contrast erg gesmeerd. Het was dan ook even geleden dat er zo hard werd los gegaan. Maar toen de vier kameraden vertrokken waren, werden ze de hoofdrolspelers van iets wat leek op een horrorfilm. Want elke route, hoe omslachtig, eindigde telkens weer bij de wegversperring van Grimshaw Road. Uiteindelijk aangekomen op de camping werd ons geluk er niet beter op. De tent bleek het plaats delict te zijn van een gigantische muggen orgie. Maar de heren dreven de hitsige bloedzuigers uit de tent en wisten de slaap te vatten boven op een stormachtige berg.

Dag 5

Ontwaken op een berg met een mooi uitzicht is een goed begin van een prachtige dag. Een regenachtige, maar soepele reis bracht het gezelschap bij Alton Towers. Een

"..de Smiler was een goede metafoor voor de tour: hectisch, onvoorspelbaar, maar een geweldige ervaring."

kort ritje met de monorail en het feest kon beginnen. De eerste achtbaan, de Smiler, was een goede metafoor voor de tour: hectisch, onvoorspelbaar, maar een geweldige ervaring. De verwachtingen voor de Oblivion lagen hoog, want waar de Smiler 90 graden omhoog ging, ging de Oblivion even steil naar beneden. De rest van het park was groot en indrukwekkend, wat voor een geweldige dag heeft gezorgd. Gelukkig lag er toen het park dicht ging nog een hoop moois in het verschiet. De volgende slaapplek, 'Stanley Villa Farm', bleek een prachtig stukje idyllisch Engeland te zijn. Zelden werden de kameraden zo warm ontvangen. Na een akoestische set voor een enthousiast en luid meeziend publiek kon iedereen in slaap vallen in zogenaamde Pods.

Dag 6

Voor het eerst sinds vijf nachten hadden de mannen weer eens een fatsoenlijke nacht slaap. Doorgezaagde graansilo's zijn dan ook uitermate comfortabel. Uitgebreide opfrisbeurten en smakelijke tosti's zorgden voor de energie die nodig was om naar Hull te rijden. Even afscheid nemen van de zeer gastvrije campingbaas en de enthousiaste campinggasten, en gaan met die banaan. Tegen alle verwachtingen in bleken de pods van de afgelopen nacht niet de meest comfortabele slaapplek van de tour te zijn. Want toen de heren aan de campingbazin in Hull uitlegden dat de tent kapot was, maakte ze zomaar een appartementje op het terrein vrij, speciaal voor de band. Een bosje bloemen was de volgende dag dan ook volledig op zijn plaats.

Het was maar een half uur rijden tot de volgende venue: het indrukwekkende gebouw van de Jazz Café Bar. Na een gezellige akoestische set en nog een drankje achteraf werden er om 1 uur 's nachts nog wat boodschappen gedaan bij een enorme 24-uurs winkel. Terug bij het appartementje werd het eten verorberd, ging de Jack open en maakte iedereen zich klaar om weer een nachtje lekker bij te slapen.

Dag 7

De zon scheen door de gordijnloze ramen, maar dat weerhield de vier schone slapers er niet van om tot het

middaguur door te slapen. De middag bestond uit het eten van tosti's, opfrissen en het kijken van de Engelse versie van De Zwakste Schakel. Nog even bloemen afleveren bij de ongekend sympathieke gastvrouw (die kippen door het huis had lopen) en op naar de laatste gig in Engeland: Liverpool.

Verhalen over het beruchte spitsuur rond Liverpool, welke je reistijd zomaar kan verdrievoudigen, bleken op deze woensdagavond gelukkig niet waar te zijn. En ondanks een wederom verwarde TomTom, was de Lomax binnen no-time in zicht.

De Lomax bleek dé verzamelplek van de meest interessante personen van Liverpool te zijn.

De eigenaar, Frank, bleek bijvoorbeeld een ongeëvenaarde hoeveelheid enthousiasme te bezitten. Bij het zien van de portofoon, die voor de communicatie tussen het busje en de Getz diende, reageerde hij dan ook met 'wow, 21st century shit man'. Ook was daar Schotse man, volgens wie letterlijk alles aan Frank moest worden gevraagd, want hij zou het wel weten.

Het was duidelijk dat dit het laatste optreden van de tour was, aangezien alle vier de heren nog één keertje helemaal los gingen. Maar op een podium waar onder andere Oasis, Muse en Stereophonics hebben gestaan, kan dat ook haast niet anders. Daarna was het opruimen, iedereen bedanken, nog even luisteren naar een lokale singer-songwriter, een kijkje nemen bij de bar waar The Beatles voor het eerst hebben opgetreden, en op naar Dover. Want ze hadden nog een lange weg te gaan, en deze dag was nog lang niet afgelopen...

Dag 8

Vanwege het feit dat dag zeven naadloos over ging in dag acht, begint dit laatste verslag niet met het wakker

worden van de heren, maar juist met het wakker blijven. Want 1.00 uur na een gig direct van Liverpool naar Dover rijden gaat je niet in de koude kleren zitten.

Om het uur stoppen bij een services was dan ook hard nodig voor zowel chauffeurs Joey en Pieter-Bas als bijrijders Tim en Thomas om wakker te blijven. De laatste hadden namelijk de dankbare taak de bestuurders scherp te houden. Een beetje voetballen op een parkeerterrein, koffie drinken, nog meer koffie drinken en weer een uur er tegenaan.

Rond een uur of acht, nadat de zon weer boven het mooie Engelse landschap was uitgerezen, begon het gebrek aan slaap toch wel te zorgen voor wat gevaarlijke staarmomentjes en een gevoel van verwarring.

Dus het uurtje nachtrust dat de mannen genoten was zeer welkom. Na een ontbijtje bij de McDonalds, weer een koffie en een plons water in het gezicht werd het laatste stukje van de reis door Engeland voltooid. En na eventjes gewacht te hebben konden de auto's op de boot worden gezet, en kon er eindelijk echt uitgerust worden. Inmiddels waren de White Cliffs of Dover namelijk niets meer vergeleken bij de lijkleke gezichten van het viertal.

Een handige bijkomstigheid van het amper slapen was dat iedereen eigenlijk wel de tijd kwijt was, en dus was de kust van Frankrijk zo in zicht. In de laatste uurtjes van de lange, vermoeiende maar spectaculaire reis werden er nog wat hamburgertjes en dubbele espresso's naar binnen gewerkt, om dan uiteindelijk weer aan te komen in Oosterhout.

Toen alle spullen waren uitgepakt en iedereen elkaar na een week lang samenzijn gedag zei, kwamen de heren tot de conclusie dat deze prachtige ervaring zeker voor herhaling vatbaar is.

"..De Lomax bleek dé verzamelplek van de meest interessante personen van Liverpool te zijn."

Yo di la di hee

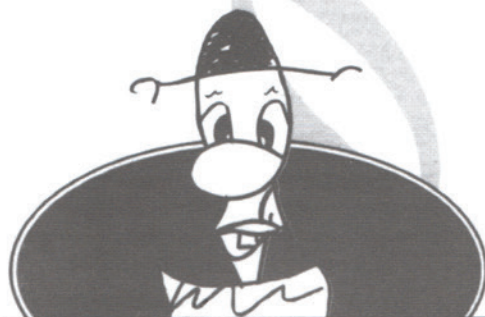
De winter nadert, de avonden worden langer. Yeah! Die zomer is leuk hoor, maar iedereen barst van de energie en alles moet dan maar gebeuren en er moet van alles aangepakt worden en er moet geklust worden en er moeten exciting vakantieplekken bezocht worden...pffft...blij dat dat voorbij is. Het buitenfestival seizoen is gelukkig ook voorbij. Je bent toch niet helemaal goed bij je hoofd als je als goed opgeleide jongere, of nog erger, volwassene, in een tentje op zo'n stinkterrein gaat staan en liggen en 24 uur herrie om je heen wilt hebben. Kom op zeg: je vindt dit alleen maar leuk omdat je denkt dat dat zo hoort, maar het is gewoon waardeloos. Je zit slecht, je slaapt slecht, de drank is te lauw en te duur en, o ja, de muziek, de muziek klinkt ook gewoon klote. Ik snap het niet hoor.

Zo, de nieuwe hoofdredacteur heeft de wind eronder, dus geen genuanceerde meningen deze keer. Pats boem in your face, plat op je bakkes! Zo, wie durft nu nog te beginnen over hoe goed Opposites waren op Pinkpop? Of nog beter Triggerfinger: kippenvel over heel je lijf. Of hoe super al die lekkere punkbands zoals Pennywise en Bad Religion waren op Groezrock. Of hoe super Nick Cave was op Lowlands? En wat te denken van Nine Inch Nails: de spijker op z'n kop: zo knalde dat, zelfs de kat was onder de indruk. Of hoe sfeervol het Hippiefestival was aan de overkant van die brede sloot? Nee he, dat durf je niet te zeggen! En hou maar helemaal op over Bruce Springsteen: leuk tussen de Opa's en Oma's en de kleinkinderen: goed joh, indrukwekkend. Ga naar de crèche, dan heb je hetzelfde sfeertje, joh.

Ik snap jullie echt niet. De oplossing is soms zo makkelijk. Je wilt genieten van goeie muziek, een goeie sfeer en leuke mensen. Je wilt iets bijzonders meemaken. Je wilt, daar komt het bottom line op neer, eigenlijk gewoon naar de Xnix! In dit SLIM krantje moet je altijd oppassen met het woord Xnix, maar het is zo makkelijk. Wat is het leuke van vakantie: thuiskomen! Wat is het leuke van verliefdheid: lekker samen zijn. Wat is het leuke van muziek: lekker met vrienden luisteren en erover praten. Wat is het leuke van stappen: dom zwetsen en lachen. Dus daarom doen SLIM en Xnix het zo goed samen. Xnix bestaat 35 jaar. Van harte gefeliciteerd en een grote knuffel van Ome Peter. Nog 35 erbij!

Hoogachtend,
Peter Westveen

RONALD DE VRIES

SCHENKERIJ DE TEERKAMER

VISSERSDIJK 35
4285 AM Woudrichem
TEL. 0183 307025/B.G.G. 304461

22 november a.s zal in XiniX een soort "in de herfst van je leven" festival plaatsvinden, waar een aantal bands uit de eind 70er-begin 80er jaren zullen spelen, die hun instrumenten weer eens uit het stof hebben gehaald. Hiertoe behoren ook de hieronder genoemde bands.

Supporting Act werd in 1978 gevormd door een paar vrienden, die eigenlijk helemaal nog geen muziek maakten, maar die vonden dat ze maar eens iets moesten bedenken om meer aandacht van de meisjes te trekken. Toevallig was het ook nog het begin van de punktijd, wat het allemaal wel wat eenvoudiger maakte. Met een akkoord of 3 kwam je al een heel eind. Het trio bestond uit drums: Jan

Willem Bech, bas en zang Andries Baks en me myself Henk Scherff gitaar en zang. In eerste instantie speelden we onder de naam "Squawk. Piet van Vugt had het al snel door en schreef het ook ongezoeten in alle kranten: het ging hier om een stelletje ongeregeld, dat niet werd gehinderd door enige muzikale kennis.

detail is dat dit cultureel centrum voorheen immer als dorpshuis werd betiteld. De toegangsprijs van zegge 5 piek gold voor de nadere kennismaking met vijf streekpopgroepen waarvan de eerste, Performance uit Werkendam, reeds het veld geruimd had voor het Sleuwiijkse Squawk. Squawk maakt ronduit afgrijselijke klanken die niets met muziek te maken hebben, maar Punk schijnt een noodzakelijk kwaad te worden. In ieder geval een uitkomst voor lieden die geen geduld hebben om een gitaar te leren vasthouden.

Het betere werk moest toch van boven de rivier komen, en daarom had men drie noordelijke groepen omgekocht om in Woudrichem te komen optreden. De formaties Joe Service Station,

Ik wil jullie het krantenknipsel van zijn recentie uit 1978 dan ook niet onthouden. Temeer daarom verbaasde het ons dat we veel aanhang kregen (ook van de meisjes, (mission accomplished)) en dat we volle zalen trokken. Ja, het was een rommelige tijd, die we nooit meer zullen vergeten. We speelden overal, tot in België en Parijs aan toe. We speelden punkcovers, maar ook onze eigen maatschappijkritische nummers met als hoogtepunt: "The Netherlands", dat meestal door Pezo over het publiek werd uitgebraakt. Pezo was een enorm zoutje, dat op deze manier doeltreffend van zijn frustraties afkwam. Helaas zien /horen we hem de 22e niet, hij heeft zich ondertussen volledig bij het zoutjeswezen neergelegd. Het gaat overigens nog niet meevallen om die nummers

His Masters Noise

weer in te studeren voor 22 november. Alle schema's bestaan uit 3 dezelfde vakjes, maar dan in verschillende volgorde en hoeveelheden. Buitengewoon verwarrend.

Ik weet niet meer wie, maar in 1982 kwam er iemand van de band op het idee, dat het misschien ook wel aardig zou zijn om eens muziek te gaan maken. Andries nam nu de gitaar over en ik de bas. Nu ontdekte ik ineens dat er wel meer dan 20 vakjes op een basgitaarhals zaten, die ik nu allemaal probeerde te gebruiken. Tijd voor zang was er voor mij niet meer, dat moest Andries nu maar doen, Jan Willem bleef drummen en Jeroen Hofenk kwam ons versterken op een oud electrisch orgel dat we voor 100 gulden bij Sommer hadden gekocht, waar we het voetklavier hadden afgezaagd en dat we roze hadden gespoten. Er ontstond nu een heel ander geluid. Een pittige sound, met de rotosound-roundwound snaren van de bas prominent op de voorgrond gecombineerd met dat, toch een beetje gladde jaren 80 geluid. His Masters Noise was geboren. De mooie Noisettes Monique en Nicole de Groot kwamen de zang versterken. Het was geweldig. We speelden toen heel vaak en het begon allemaal serieuze vormen aan te nemen. We deden mee aan "de grote prijs van Nederland", werden op de radio gedraaid en gingen, compleet met een touringcar fans weer naar Parijs, waar we in een gigantische disco speelden. We deden ook vaak voorprogramma's in de Kolfbaan en 't Avenue bij bijvoorbeeld The Meteors en Herman Brood. Er volgden wat bezettingswisselingen; de zangeressen verdwenen, Stikkel zaliger nam de toetsen over, die later weer door Frans Temme vervangen werd.

Supporting Act

De naam werd later veranderd in "The Noise". Weer een fantastische tijd gehad met deze band. Nu nog al die vakjes uitzoeken en instuderen voor de 22e november. HMN doet het dit keer in een afgeslankte vorm, want de Noisettes zijn onvindbaar, de toetsenisten zijn oud en bezadigd of overleden. Als we alles een tandje harder zetten, valt het misschien helemaal niet op. Kom vrijdagavond 22 november naar XiniX, die fossielen mag je niet missen!

HENK SCHERFF/ HEER PREI

Scanner + Bo's Drag = Scandrag

Er was eens, lang geleden, een heeel saai dorp waar zo erg niets te doen was dat mensen uit dat dorp zelfs naar Werkendam gingen om zich te vermaken. En hier stopt het sprookje en begint een stukje geschiedenis. In dat dorp woonden namelijk enige jongetjes die hun verveling trachtten te verdrijven met het bespelen van een instrument, Gerard, Hans en Dik Timmerman. Tijdens een ontmoeting in een periode dat er wel wat te doen was in Sleewijk ontmoetten zij elkaar in de roemruchte jeugdsoos in wat nu bekend staat als het 'oude schooltje' en besloten een bandje te beginnen.

Toen Dolf er bij kwam, het moet 1978 geweest zijn, begon het zelfs op het voorgenomen bandje te lijken en mocht het zelfs een naam hebben: Scanner. Een bandje dat in de regio zelfs nog wat naam heeft gemaakt, zeker omdat er meerstemmig werd gezongen. Als twijfelachtig hoogtepunt noteren we nog even een heusche singel (jazeker, nog op vinyl) Knocking genaamd. Inmiddels was Dik al weg overigens. Toen Dolf ook weg ging, kwam Ferdinand en toen vervolgens ook Dik weer terug kwam ontstond Bo's Drag met als hoogtepunt 2x KRO's Rocktempel en een paar nummers op een LP van Stichting Popmuziek Nederland. En voor de band veelbelovend genoemd kon worden ontstond er weer een vacature en voegde zich Paul bij het gezelschap.

Diverse drummers en inmiddels decennia later, we moeten niet te veel ouwe koeien uit de sloot gaan halen anders lopen we het risico er in te verdrinken, kwam zelfs Dolf weer terug voor het komende reünie concert. De nummers die gespeeld gaan worden werden vroeger door de jongere versie van ons geschreven en met veel jeugdig enthousiasme gespeeld (lees "in fiks tempo") De computer biedt uitkomst. Het tempo werd digitaal met enige procenten gereduceerd zodat de stramme spieren het allemaal weer konden bevatten. Na een paar keer oefenen gaan we op 22 november beleven of het grijs gespeelde 5 tal (niet op vinyl dit keer) het jeugdige tempo weer aankan.

Gerard – Gitaar / zang
 Hans – Basgitaar / zang
 Dolf - Drums / zang

Ferdinand – Zang
 Paul - Gitaar / Zang

VR 22 NOV
 HET IN DE HERFST VAN JE LEVEN FESTIVAL
CUT HARRY
 AND THE THROW UPZ
BLACK POINT
 SUPPORTING ACT
SCANNER/BO'S DRAG
XINIX
 NIEUWENDIJK
 WWW.XINIX.NL

SLIM

PostNL
Port Betaald

Herfst 2013 Festival Popkollektief

SLIM

40
Jaar!

Afzender:
SLIM
Postbus 41
Doornseweg 2b
4255 GZ Nieuwendijk

Hoekenlaan 45
4254 LN Sleeuwijk

SLIMWEB.ORG

drukkerijokz@xs4all.nl
www.drukkerijokz.nl

Drukkerij O

Goirkestraat 131 5046 GG Tilburg Tel 013 - 536597

